

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 19 września 2023 r.

Poz. 7782

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.785.2023 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 13 września 2023 r.

Rada Miejska w Warcie

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463 i 1688) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506 i 1597)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr LV/386/2023 Rady Miejskiej w Warcie z dnia 24 lipca 2023 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru części Miasta Warta, w części dotyczącej:

- § 2 pkt 4 w zakresie wyrazów: „oraz na terenach 2PU biogaz”;
- § 2 pkt 8 w zakresie wyrazów: „m. in. biogaz”;
- § 2 pkt 9 w zakresie wyrazów: „m. in. biogaz”;
- § 2 pkt 10 w zakresie wyrazów: „oraz, lokalizacja odnawialnych źródeł energii o mocy powyżej 100 kW z wyłączeniem energii wiatrowych”;
- § 2 pkt 11.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 24 lipca 2023 r. Rada Miejska w Warcie podjęła uchwałę Nr LV/386/2023 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru części Miasta Warta. Uchwała wpłynęła do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniu 2 sierpnia 2023 r., a kompletna dokumentacja planistyczna została przekazana organowi nadzoru w dniu 16 sierpnia 2023 r. (Załącznik Nr 2 – dane przestrzenne).

Treść uchwały wzbudziła wątpliwości organu nadzoru w zakresie dotyczącym dopuszczenia lokalizacji urządzeń i instalacji wykorzystujących do produkcji energii elektrycznej i ciepłej odnawialnych źródeł opartych o biogaz na terenach oznaczonych symbolem 1P i 2PU, co spowodowało wszczęcie postępowania nadzorczego i skierowanie do Rady Miejskiej w Warcie zawiadomienia z dnia 23 sierpnia 2023 r. znak: PNIK-I.4131.785.2023, w którego uzasadnieniu organ przedstawił swoje zastrzeżenia.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie zostały złożone wyjaśnienia Sekretarza Gminy Warta z dnia 29 sierpnia 2023 r., znak: WIR.6721.23.1.2022.AB, które w ocenie organu nadzoru, nie mogą zostać uwzględnione.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub części jest istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Pojęcie „zasad sporządzania planu miejscowego” należy wiązać z samym opracowaniem aktu

planistycznego, a więc z merytoryczną zawartością tego aktu (część tekstowa, graficzna, załączniki). Z kolei „tryb uchwalania planu”, określony w art. 17 ww. ustawy, odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów oraz organów i instytucji opiniująco - uzgadniających, w procesie planowania przestrzennego. Do kategorii „istotnych naruszeń prawa” należy zaliczyć naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały, dotyczące meritum sprawy. Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, które prowadzą do skutków nieakceptowalnych w demokratycznym państwie prawa. Jednocześnie należy podkreślić, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na ustalenia aktu planistycznego.

Zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Natomiast zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy zostaje uchwalony przez radę gminy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Z kolei w myśl art. 10 ust. 2a tej ustawy w brzmieniu obowiązującym w dacie uchwalenia Studium, jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów odnawialnych źródeł energii obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu; w studium ustala się ich rozmieszczenie.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały obejmującej analizę zgodności ustaleń przedmiotowego planu z zapisami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Warta, organ nadzoru stwierdził, że w Studium, na terenach oznaczonych w planie miejscowym symbolami 1P i 2PU nie dopuszczono lokalizacji urządzeń i instalacji wykorzystujących do produkcji energii elektrycznej i ciepłej odnawialnych źródeł energii opartych o biogaz. Obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Warta przyjęte uchwałą Nr LI/285/17 z dnia 29 listopada 2017 r. umożliwia na ww. terenach lokalizowanie odnawialnych źródeł energii o mocy powyżej 100 kW wykorzystujących energię słoneczną (fotowoltaika). Ponadto lokalizowanie odnawialnych źródeł energii (z wyłączeniem elektrowni wiatrowych) o mocy powyżej 100 kW możliwe jest jedynie na terenach istniejącej oczyszczalni ścieków (rozdział 3.1, str. 115). Mając na uwadze treść powołanych wyżej zapisów, zdaniem organu nadzoru, zawarcie w treści uchwały Nr LV/386/2023 Rady Miejskiej w Warcie z dnia 24 lipca 2023 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru części Miasta Warta, przepisów dopuszczających lokalizację urządzeń i instalacji wykorzystujących do produkcji energii elektrycznej i ciepłej odnawialnych źródeł opartych o biogaz o mocy powyżej 100 kW jest sprzeczne z postanowieniami Studium, bowiem na tych terenach dopuszczalna jest wyłącznie lokalizacja odnawialnych źródeł energii o mocy powyżej 100 kW wykorzystujących energię słoneczną (fotowoltaika). Podkreślić należy, że przepisy zmienianej uchwały Nr LXIV/363/18 Rady Gminy i Miasta w Warcie z dnia 13 września 2018 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru części Miasta Warta dopuszczały wykorzystanie wyłącznie urządzeń i instalacji opartych o energię słoneczną i ziemi o mocy powyżej 100 kW, a wprost wykluczały wykorzystanie elektrowni wiatrowych i biogazowni (np. § 15 pkt 10 lit. f).

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie zostały złożone wyjaśnienia Sekretarza Gminy Warta z dnia 29 sierpnia 2023 r., znak: WIR.6721.23.1.2022.AB, w których podniesiono między innymi, że „(...) w tekście Studium (str. 109), zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami zaznaczono, iż „Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Ustalenia zawarte w studium są jednak wiążące dla organów gminy sporządzających plany miejscowe. Ustalenia zawarte w tekście Studium oraz na rysunkach studium nie są ścisłym przesądzeniem o formie i granicach zainwestowania i użytkowania terenów, bowiem określają kierunki zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia studium w zakresie przeznaczenia terenów dotyczą podstawowych i uzupełniających, czy też towarzyszących rodzajów zabudowy. Na tych terenach mogą być realizowane także inne formy zabudowy i sposób zagospodarowania pod warunkiem nie pozostawiania w sprzeczności z funkcjami ustalonymi w studium. Nie są także obligatoryjnymi do uwzględniania w planach miejscowych określone w studium dopuszczenia czy uzupełnienia wobec funkcji podstawowych, a decyduje o tym organ gminy dokonując autointerpretacji studium przy ocenie nienaruszania kierunków studium (...)”.

W ocenie organu nadzoru przyjęta przez Gminę Warta interpretacja postanowień studium jest nieprawidłowa. Studium jednoznacznie określa, że przeznaczenie terenu oznacza funkcję dominującą (a nie wyłączną) i może być uzupełnione innymi funkcjami, które jednak nie mogą być przeciwstawne funkcji dominującej i pogarszać warunków jej egzystencji (rozdział 22, str. 148). Oznacza to, że możliwe jest uzupełnienie przeznaczenia terenu innymi funkcjami, a nie dopuszczenie zlokalizowania takich urządzeń OZE, które, zgodnie z zapisami Studium na danym terenie dopuszczalne nie są. Zgodnie ze Studium, jedynym terenem, na którym dopuszczalna jest lokalizacja biogazowni jest teren istniejącej oczyszczalni ścieków. Stwierdzić zatem należy, że dopuszczenie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii w oparciu o biogaz na terenach oznaczonych symbolami 1P i 2PU jest sprzeczne z polityką przestrzenną Gminę Warta określoną w obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Przestrzeganie zgodności planu z ustaleniami studium należy do podstawowych zasad sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, a brak takiej zgodności stanowi podstawę do unieważnienia planu miejscowego.

Mając powyższe na uwadze, uzasadnione jest stwierdzenie, że w rozpoznawanej sprawie doszło do istotnego naruszenia art. 10 ust. 2a i art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego w części wskazanej w sentencji, stało się konieczne.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Karol Młynarczyk

Do wiadomości:

Burmistrz Warty